

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 26 juli 2002

Nr 622—629

INNEHÅLL

Nr		Sidan
622	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av den internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen	3427
623	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av lagen om ändring av 34 kap. strafflagen	3429
624	Statsrådets förordning om ändring av 1 § förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen	3430
625	Statsrådets förordning om allmänna villkor för beviljande av energistöd	3431
626	Statsrådets förordning om ändring av virkesmätningsförordningen	3436
627	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om de officiella mätarnas verksamhetsdistrikt	3438
628	Handels- och industriministeriets förordning om ändring av 6 § i den avgiftstabell som utgör bilaga till handels- och industriministeriets förordning om Patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer	3439
629	Handels- och industriministeriets förordning om grunderna för den ersättning som år 2002 skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster	3440

Nr 622

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av den internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen

Given i Nådendal den 26 juli 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Den i New York den 9 december 1999 ingångna internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism som godkänts av riksdagen den 17 juni 2002 och av republikens president den 28 juni 2002 och i fråga om vilken godkännandeinstrumentet har deponerats hos Förenta Nationernas generalsekreterare den 28 juni 2002, träder i kraft den 28 juli 2002 så som därom har avtalats.

2 §

Lagen den 28 juni 2002 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism (558/2002) träder i kraft den 28 juli 2002.

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 74/2002)

3 §
De bestämmelser i konventionen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §
Denna förordning träder i kraft den 28 juli 2002.

Nådendal den 26 juli 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister Jari Koskinen

Nr 623

**Republikens presidents förordning
om ikraftträdande av lagen om ändring av 34 kap. strafflagen**

Given i Nådendal den 26 juli 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §
Lagen den 28 juni 2002 om ändring av 34 kap. strafflagen (559/2002) träder i kraft den 28 juli 2002.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 28 juli 2002.

Nådendal den 26 juli 2002

**Republikens President
TARJA HALONEN**

Minister Jari Koskinen

Nr 624

Statsrådets förordning

om ändring av 1 § förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen

Given i Helsingfors den 25 juli 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från utrikesministeriet, *ändras* i förordningen den 16 augusti 1996 tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen (627/1996) 1 § 1 mom. 17 punkten, sådan den lyder i förordning 510/2002, samt *fogas* till 1 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda förordning 510/2002, en ny 18 punkt som följer:

1 §

Vid tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen är följande brott internationella brott:

17) brott som riktas mot allmän plats, statlig eller annan offentlig anläggning, allmänt transportsystem eller infrastruktur­anläggning enligt den internationella konventionen om bekämpande av bombattentat av terrorister (FördrS 60/2002),

18) finansiering av terrorism enligt den internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism (FördrS 74/2002).

Denna förordning träder i kraft den 28 juli 2002.

Helsingfors den 25 juli 2002

Minister *Jari Koskinen*

Ambassadsråd *Katri Silfverberg*

Nr 625

**Statsrådets förordning
om allmänna villkor för beviljande av energistöd**

Given i Helsingfors den 25 juli 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, föreskrivs med stöd av 8 § statsunderstödslagen av den 27 juli 2001 (688/2001):

1 §

Beviljande av stöd

I denna förordning bestäms närmare om beviljandet, utbetalningen och användningen av energistöd i enlighet med statsbudgeten.

Om beviljandet av stöd beslutar handels- och industriministeriet eller arbetskrafts- och näringscentralen. Arbetskrafts- och näringscentralen kan bevilja stöd för investeringsprojekt, vilkas godtagbara kostnader uppgår till högst 2 000 000 euro och för utredningsprojekt, vilkas godtagbara kostnader uppgår till högst 200 000 euro. Överskrider kostnaderna ovan nämnda summor eller sammanhänger projektet med ibrukttagandet av ny energiteknik, beslutar handels- och industriministeriet om stödet. Handels- och industriministeriet kan av särskilda skäl förbehålla sig beslutanderätten i ett ärende som enligt detta moment hör till arbetskrafts- och näringscentralens behörighet.

2 §

Projekt som kan få stöd

Energistöd kan beviljas för sådana investerings- och utredningsprojekt som

1) främjar produktionen eller användningen av förnybar energi,

2) främjar energisparande eller en effektivisering av produktionen eller användningen av energi,

3) minskar miljöskadorna av produktionen eller användningen av energi eller

4) annars främjar en säker och mångsidig energiförsörjning.

Med investeringsprojekt avses investering i anläggningstillgångar samt förberedelser, uppföljning och information som sammanhänger med detta.

Med utredningsprojekt avses energisyner och energianalyser, andra utredningar som sammanhänger med investeringar samt utredningar för utvecklande av en ny metod eller tjänst.

3 §

Stödtagare

Energistöd kan beviljas företag, kommuner och andra sammanslutningar.

Om flera än ett företag, en kommun eller en annan sammanslutning deltar i genomförandet av ett projekt, kan stöd beviljas och betalas ut till det företag, den kommun eller den sammanslutning av annat slag som för hela projektets del har förbundit sig att ansvara för användningen av stödet.

4 §

Stödets maximibelopp

Av de godtagbara kostnaderna kan det stöd som beviljas på basis av prövning av varje enskilt projekt utgöra högst

1) 40 procent i energisyner, energianalyser och andra utredningsprojekt,

2) 40 procent i investeringsprojekt som främjar produktionen av vindkraft eller användning av solenergi,

3) 40 procent i investeringsprojekt som innehåller ny teknik som är energisparande eller som främjar produktionen eller användningen av förnybar energi,

4) 30 procent i investeringsprojekt som innehåller konventionell teknik som är energisparande eller som främjar produktionen eller användningen av förnybar energi,

5) 30 procent i investeringsprojekt som minskar miljöskadorna av produktionen eller användningen av energi,

6) 25 procent i investeringprojekt som främjar en säker och mångsidig energiförsörjning.

I projekt enligt 1 mom. 1 punkten kan stöd beviljas med en förhöjning på tio procent till kommuner, samkommuner och förbund på landskapsnivå, om föremålet för projektet anknyter till skötseln av kommunens uppgifter.

Projekt enligt 1 mom. 2—6 punkten kan medfinansieras med medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden. I fråga om förfarandena för förvaltning av strukturfondsprogrammen iakttas i tillämpliga delar det som bestäms om detta i lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999) och i förordningen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1354/1999).

Ett sådant företag, en sådan kommun eller en sådan sammanslutning av annat slag som avses i 3 § 2 mom. och som är koordinator för ett projekt som beviljats stöd, kan få full ersättning för sina kostnader för koordineringen förutsatt att man för hela projektets del håller sig inom de gränser för stödets maximibelopp som nämns i stödbeslutet. Den som är koordinator skall ingå ett sådant avtal som

nämns i 7 § 2 mom. statsunderstödslagen med den part som genomför projektet.

På stöd enligt 1 mom. 6 punkten tillämpas kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse.

5 §

Ansökan om stöd

Ansökan om stöd ges in till den arbetskrafts- och näringscentral på vars verksamhetsområde investerings- eller utredningsprojektet genomförs, och i annat fall enligt sökandens hemort. Investeringsstöd skall sökas innan anläggningstillgångar skaffas eller det byggnads-, ändrings- eller förbättringsarbete som skall finansieras med stödet inleds. Med inledande avses att ett slutligt beslut om investering fattas. Utredningsstöd skall sökas innan utredningsprojektet inleds. Ansökan skall göras på en blankett som fås från arbetskrafts- och näringscentralen samt handels- och industriministeriet.

Av ansökan och dess bilagor skall i tillämpliga delar framgå åtminstone följande uppgifter:

1) sökandens officiella namn, adressuppgifter och företags- och organisationsnummer,

2) syftet med projektet, dess realiseringsplan och realiseringstidtabell,

3) en bedömning av projektets energiekonomiska verkningar samt av dess utsläpp, i synnerhet utsläpp av växthusgaser,

4) en bedömning av projektets lönsamhet,

5) i fråga om projekt som representerar ny teknologi, en utredning om teknologins nyhetsvärde samt en bedömning av projektets effekter på främjandet av kommersialiseringen och ibruktageandet av teknologin,

6) en bedömning av effekterna på sysselsättningen,

7) kostnadsberäkning, finansieringsplan och uppgifter om eventuella leasingavtal i fråga om projektet,

8) utdrag ur handelsregistret,

9) verksamhetsberättelsen, resultaträkningen och balansräkningen jämte revisorsutlåtandena för den senaste räkenskapsperioden, samt

10) en utredning om övriga offentliga stöd som har sökts och beviljats, inklusive de stöd som Europeiska unionen har beviljat för projektet i fråga.

6 §

Godtagbara kostnader i ett investeringsprojekt

Kostnader som godtas i ett investeringsprojekt är:

- 1) berednings- och planeringskostnader,
- 2) kostnader som föranleds av anskaffning och montering av byggnader och maskiner och anordningar samt ändrings- och reparationsarbeten på dem,
- 3) kostnader som direkt hänför sig till investeringen och som föranleds av anskaffning av markområden och dragande av elledningar; kostnaderna för anskaffning av markområden kan uppgå till högst 10 procent av de sammanlagda godtagbara kostnaderna för projektet,
- 4) kostnader som föranleds av läggandet av ett rör som behövs för anslutning till ett fjärrvärmenät,
- 5) kostnader som föranleds av byggnadstekniska arbeten och övervakning av byggnadsarbetena,
- 6) kostnader som föranleds av röjningsarbeten och jordbyggnadstekniska arbeten,
- 7) kostnader som föranleds av idrifttagning och utbildning av den driftspersonal som idrifttagningen förutsätter,
- 8) kostnader som föranleds av informerande om projektet samt
- 9) kostnader som föranleds av uppföljning av investeringen.

7 §

Preciseringar och begränsningar av de godtagbara kostnaderna för investeringsprojekt

Beloppet av lönekostnaderna räknas ut på den sammanlagda summan av lönerna under den effektiva arbetstiden och de indirekta arbetskraftskostnaderna utgående från stödtagarens arbetstidskontroll. Som belopp för de indirekta arbetskraftskostnaderna anses de

faktiska indirekta kostnaderna, dock högst 50 procent av lönerna under den effektiva arbetstiden.

Kostnader för anläggande av ett nätverk för värmedistribution godkänns endast i sådana nätverksprojekt som innehåller ny teknologi.

Stöd kan beviljas för utgifter under högst fem år för hyrande av anläggningstillgångar som motsvarar anskaffning av sådana. I ett leasingavtal eller i ett motsvarande hyresavtal används som beräkningsgrund en genomsnittlig månadshyra som har beräknats på hela hyresperioden enligt avtalet. Som utgifter kan godkännas högst de hyresutgifter som motsvarar inköpspriset för anskaffningen. En handpenning som stödtagaren har betalt godkänns som utgift utöver den hyra som har beräknats på ovan nämnt sätt.

Godtagbara kostnader för investeringsprojektet är inte stödtagarens omkostnader, representationsutgifter, räntor under byggnadstiden, anslutningsavgifter samt skatter som får dras av eller som erhålls som återbäring i mervärdesbeskattningen.

8 §

Godtagbara kostnader i ett utredningsprojekt

Kostnader som godtas är:

- 1) lönerna för de personer som har deltagit i projektet och de indirekta arbetskraftskostnader som hänför sig till dem,
- 2) anordnings-, förnödenhets- och programvarukostnader,
- 3) resekostnader,
- 4) kostnader för informering om projektet,
- 5) övriga direkta kostnader som projektet förorsakar samt
- 6) omkostnader.

9 §

Preciseringar och begränsningar av de godtagbara kostnaderna för utredningsprojekt

Beloppet av lönekostnaderna räknas ut på den sammanlagda summan av lönerna under den effektiva arbetstiden och de indirekta arbetskraftskostnaderna utgående från stödta-

garens arbetstidskontroll. Som belopp för de indirekta arbetskraftskostnaderna anses de faktiska indirekta kostnaderna, dock högst 50 procent av lönerna under den effektiva arbetstiden.

Av kostnaderna för anordningar och förnödenheter kan endast de kostnader godkännas som hänför sig till projektet enligt de faktiska nettoanskaffningspriserna. De mängder som har använts för projektet och priserna på dem skall kunna verifieras i fakturor och lagerbokföring. Om maskiner, anordningar och programvaror som endast har använts för genomförande av projektet inte har något restvärde, godkänns de enligt de faktiska nettoanskaffningskostnaderna. I annat fall godkänns endast de driftskostnader som anses skäligen, hyran eller leasingavgifterna.

Resekostnader godkänns högst i enlighet med gällande skattefria ersättningar som skattestyrelsen har godkänt. Utrikesresor samt resor för deltagande i konferenser, seminarier och evenemang som främjar internationalisering skall inbegripas i kostnadsberäkningen i ansökan.

Som andra direkta kostnader godkänns de tjänster av utomstående som projektet förutsätter, t.ex. konsult- och sakkunnigtjänster, dataförvaltningstjänster, maskinhyror, försäkringar för anordningar, översättnings- och tolkningskostnader samt kostnader som hänför sig till offentliggörandet av resultaten.

Som belopp för omkostnader godkänns högst 10 procent av det sammanlagda beloppet av löner och indirekta arbetskraftskostnader.

Godtagbara kostnader i ett utredningsprojekt är inte representationsutgifter, frivilliga personförsäkringar, bank- och finansieringskostnader, kostnader för anskaffning av kontorsmaskiner, bilar och andra motsvarande kapitalförnödenheter samt skatter som får dras av eller som erhålls som återbäring i mervärdesbeskattningen.

10 §

Utbetalning av stöd

Stödet betalas ut på ansökan i efterskott i den takt som projektet framskrider och enligt uppkomna, betalda kostnader i en eller flera

poster som nämns i beslutet om beviljande. Den sista betalningsposten är minst 20 procent av det beviljade stödet. I ett projekt som omfattar leasingkostnader eller motsvarande kostnader kan stödprocenten för enskilda betalningsposter variera inom ramen för stödets maximiprocent enligt 4 §.

Ansökan om utbetalning av stödet görs med en blankett. Ansökan om utbetalning av den sista stödposten (slutredovisning) skall tillställas den som beviljat stödet inom tre månader från den dag då projektet har genomförts. Slutredovisningen görs på en av handels- och industriministeriet fastställd blankett.

I fråga om ett investeringsprojekt skall i samband med varje ansökan om utbetalning läggas fram ett utlåtande av stödtagarens representant eller övervakare om att projektet befinner sig i det skede som i beslutet om beviljande av stöd har fastställts som förutsättning för utbetalningen. Stödtagaren skall också lägga fram en utredning om de kostnader som projektet dittills har gett upphov till. I ansökan om utbetalning av den första posten av stödet skall dessutom läggas fram en utredning om hela finansieringen av projektet samt en utredning om att den egendom som är föremål för stödet har försäkrats mot skada.

I utredningsprojekt är stödtagaren skyldig att i samband med slutredovisningen ge en slutrapport över projektets resultat och möjligheter att utnyttja dem.

Över slutredovisningen skall en auktoriserad revisor (CGR, GRM, OFR) ge ett utlåtande, om inte den som beviljar stöd bestämmer något annat i sitt stödbeslut. Om stödtagaren är en kommun, en samkommun eller en församling, ges utlåtandet av dess revisorer.

När de faktiska godtagbara kostnaderna blir mindre än det belopp som nämns i stödbeslutet, är storleken på det slutliga stödet det belopp av de faktiska godtagbara kostnaderna som stödprocenten anger. Efter att ha godkänt slutredovisningen betalar den som beviljar stödet ut den sista betalningsraten och bekräftar samtidigt det slutliga beloppet av det statliga stödet.

Av särskilda skäl kan handels- och industriministeriet i enskilda fall avvika från de

ovan angivna villkoren för utbetalning, granskning av redovisningarna och godkännande. Avvikelserna skall nämnas i beslutet om beviljande av stöd.

11 §

Begränsning av möjligheten att använda egendom och anmälningsplikt

Om inte den som beviljar stödet av särskilda skäl bestämmer något annat, skall egendom som är föremål för investeringsstöd användas för det ändamål som anges i stödbeslutet under fem år från det att den sista stödposten betalats ut och under denna tid får inte egendomen överlåtas på någon annan eller i någon annans ägo eller besittning.

Stödtagaren skall till den som beviljat stödet anmäla sådan ändring i förhållandena som påverkar iakttagandet av begränsningen av möjligheten att använda egendom eller användningen av egendomen för det ändamål som anges i stödbeslutet omedelbart efter det inträffade, dock senast inom två månader.

12 §

Villkoren för stödet

Utöver vad som bestäms i statsbudgeten, statsunderstödslagen och i denna förordning är stödtagaren skyldig att iaktta andra villkor

Helsingfors den 25 juli 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

och begränsningar som gäller användningen och utbetalningen av stödet och vilka nämns i besluten om beviljande och utbetalning av stödet.

13 §

Närmare anvisningar

Handels- och industriministeriet ger arbetskrafts- och näringscentralerna närmare anvisningar om beviljandet och utbetalningen av stöd.

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2002 och gäller till den 31 december 2007.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 21 januari 1999 om allmänna villkor för beviljande av energistöd (29/1999), handels- och industriministeriets beslut av den 23 februari 1999 om villkoren för beviljande av energistöd (210/1999) samt handels- och industriministeriets beslut av den 11 mars 1998 om arbetskrafts- och näringscentralernas rätt att ge förbindelser om energistöd (177/1998). De upphävda författningarna tillämpas dock fortsättningsvis på de stöd som har beviljats med stöd av dem.

Överinspektör Heli Vuori-Karvia

Nr 626

**Statsrådets förordning
om ändring av virkesmättningsförordningen**

Given i Helsingfors den 25 juli 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *upphävs* i virkesmättningsförordningen av den 22 februari 1991 (365/1991) 13 och 22 §, av dem 13 § sådan den lyder i förordning 240/1997, *ändras* 8 § 1 mom. samt 12, 17 och 19 §, sådana de lyder i nämnda förordning 240/1997, samt

fogas till 11 §, sådan den lyder i nämnda förordning 240/1997, ett nytt 2 mom. som följer:

8 §

Jord- och skogsbruksministeriet skall underrätta skogscentralerna och Ålands landskapsstyrelse om namnen på de officiella mätarna samt mättningsnämndernas ordförande och medlemmar och om deras adresser.

17 §

Den förrättningsavgift som det har bestämts att parterna skall erlägga och den avgift för inspektionsmätning som det har bestämts att fabriksmätaren skall erlägga betalas till länsstyrelsen i Södra Finlands län.

11 §

Skogsforskningsinstitutet arkiverar handlingar som gäller förrättningar vilka har verkställts av en officiell mätare eller en mättningsnämnd och utfärdar begärda utdrag och kopior av dessa handlingar.

19 §

När den förrättningsavgift som parterna ålagts betala har vunnit laga kraft, skall den myndighet som slutligt beslutat om mätningkostnaderna för inkassering av förrättningsavgiften tillställa länsstyrelsen i Södra Finlands län en kopia av beslutet om avgiften, som kan användas som verkställighetshandling vid inkasseringen. Dessutom skall det meddelas när förrättningsavgiften har vunnit laga kraft.

12 §

När skogscentralen har tagit emot en begäran om en officiell mätning, skall den utan dröjsmål lämna in bifogade handlingar till den officiella mätaren.

När skogscentralen hänskjuter ett ärende till mättningsnämnden eller förvaltningsdomstolen för avgörande, skall den utan dröjsmål tillställa mättningsnämndens ordförande eller förvaltningsdomstolen handlingarna i ärendet.

När den avgift för inspektionsmätning som fabriksmätaren ålagts att betala har förfallit till betalning, skall den myndighet som utfört inspektionsmätningen för inkassering av avgiften för inspektionsmätning tillställa länsstyrelsen i Södra Finlands län en kopia av beslutet om avgiften, som kan användas som verkställighetshandling vid inkasseringen.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2002. ningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.
Åtgärder som verkställigheten av förord-

Helsingfors den 25 juli 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Regeringssekreterare Vilppu Talvitie

Nr 627

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om de officiella mätarnas verksamhetsdistrikt**

Given i Helsingfors den 25 juli 2002

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 5 § virkesmätninglagen av den 22 februari 1991 (364/1991), sådant detta lagrum lyder i lag 582/2002:

1 §

Verksamhetsdistrikt

De officiella mätarnas verksamhetsdistrikt (mätardistrikt) är följande:

1) Västra mätardistriktet omfattar Kustens, Sydvästra Finlands, Tavastlands-Nylands, Birkalands och Södra Österbottens skogscentralers verksamhetsområden samt landskapet Åland.

2) Östra mätardistriktet omfattar Sydöstra Finlands, Södra Savolax, Mellersta Finlands, Norra Savolax och Norra Karelen skogscentralers verksamhetsområden.

Helsingfors den 25 juli 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

3) Norra mätardistriktet omfattar Kainuu, Norra Österbottens och Lapplands skogscentralers verksamhetsområden.

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2002.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 25 mars 1996 om de officiella mätarnas verksamhetsdistrikt (182/1996).

Regeringssekreterare Vilppu Talvitie

Nr 628

Handels- och industriministeriets förordning**om ändring av 6 § i den avgiftstabell som utgör bilaga till handels- och industriministeriets förordning om Patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 18 juli 2002

Handels- och industriministeriet har
ändrat 6 § sådan den lyder i förordning 86/2002 i den avgiftstabell som utgör bilaga till handels- och industriministeriets förordning den 21 november 2001 om Patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer (1027/2001) som följer:

6 §			
<i>Mönsterrättsärenden</i>		förvaringsavgift för varje modell	40 €
		om förnyelseavgiften erläggs sedan registreringsperioden har gått ut ..	40 €
Ansökningsavgift.....	154 €	Avgift för anteckning i mönsterregistret, för varje anteckning.....	36 €
Tilläggsavgifter i samband med ansökningsklassavgift för varje varuklass utöver den första.....	40 €	Avgift för ändring av mönsterregistrering på basis av ansökan, för varje mönster.....	154 €
samregistreringsavgift för varje mönster utöver det första.....	84 €		
förvaringsavgift för varje modell .	40 €	Om anteckning i mönsterregistret begärs i samband med förnyelse av mönsterregistrering, uppbärs anteckningsavgiften med en nedsättning på 50 %.	
kungörelseavgift för varje inlämnad bild utöver den första.....	36 €		
Återupptagningsavgift.....	40 €		
Förnyelseavgift		Avgift för sökande av ändring.....	150 €
I förnyelse	229 €	Prioritetsintyg.....	17 €
II förnyelse.....	325 €	Diarieintyg	10 €
III förnyelse.....	350 €	Bestyrkande av riktighet.....	10 € +
IV förnyelse	360 €		1 €/sida
Tilläggsavgifter vid ansökan om förnyelse		Registerutdrag	15 €
klassavgift för varje varuklass utöver den första.....	40 €		
samregistreringsavgift för varje mönster utöver det första.....	84 €		

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2002.

Helsingfors den 18 juli 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Regeringsrådet Timo Pekkarinen

Nr 629

Handels- och industriministeriets förordning
om grunderna för den ersättning som år 2002 skall betalas till den som producerar
ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster

Given i Helsingfors den 25 juli 2002

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 § lagen den 4 augusti 2000 om ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning (713/2000):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om den grund-ersättning, tilläggsersättning och ersättning i anslutning till skuldförlikningsprogrammet som av statens medel skall betalas till en producent av ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster, vilken har ingått avtal med länsstyrelsen, för ändamåls-enlig produktion av dessa tjänster samt om grunderna för dessa ersättningar.

De kostnader som förorsakas av att ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster produceras ersätts inom gränserna för det anslag som har reserverats för detta syfte i statsbudgeten för 2002.

2 §

Utbetalning av ersättningar

Konsumentverket betalar ut ersättning till en kommun som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster. Till en annan tjänsteproducent betalas ersättningen av länsstyrelsen.

Länsstyrelsen tillställer Konsumentverket en kopia av det avtal som har ingåtts med

tjänsteproducenten inom utgången av januari och de beslut om utdelning av pengar som ansluter sig till skuldförlikningsprogrammet inom utgången av september.

Ersättningarna betalas ut senast den 15 mars i en rat dock så att de ersättningar som ansluter sig till skuldförlikningsprogrammet betalas ut senast den 15 november.

3 §

Grundersättning

Den grundersättning som skall betalas för produktion av ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster är 0,66 euro per år och invånare i verksamhetsområdet.

Som invånarantal beaktas kommunens invånarantal enligt 18 § befolkningsdatalagen (507/1993) vid ingången av det år som föregår det år då grundersättningen betalas ut.

4 §

Tilläggsersättning

Tilläggsersättningen allokeras till de olika länen enligt följande: 51 945,54 euro till Södra Finlands län, 51 945,54 euro till Västra Finlands län, 26 945,54 euro till Östra Finlands län, 26 945,54 euro till Uleåborgs län,

26 945,54 euro till Lapplands län och 6 736,36 euro till landskapet Åland.

En tjänsteproducent kan betalas tilläggersättning utgående från länsstyrelsens behovsprövning, ifall detta förutsätts för att tillgången på tjänster skall kunna garanteras. Grunder för tilläggsersättningen är främst rådgivningsområdets omfattning och de specifika kostnader som förorsakas av de ärenden gällande ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning som är anhängiga. Om beloppet av tilläggsersättningen överenskomms i det avtal som skall ingås med tjänsteproducenten.

5 §

Ersättning i anslutning till skuldförlikningsprogrammet

Som ersättning i anslutning till skuldförlikningsprogrammet allokteras 572 500 euro fördelade mellan länen i proportion till deras invånarantal enligt 3 § 2 mom.

Helsingfors den 25 juli 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

En tjänsteproducent kan betalas ersättning utgående från länsstyrelsens behovsprövning dock under förutsättning att tjänsteproducenten använder ersättningen till förstärkning av personalresurserna och täckande av skäliga allmänna kostnader. Om ersättningens belopp överenskomms i det avtal som skall ingås med tjänsteproducenten.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2002.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets förordning den 21 december 2000 om grunderna för den ersättning som skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster (1204/2000) jämte ändringar.

Regeringsråd Kristian Tammivuori

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 622—629, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2002

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663